

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2Tos/83/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3122010464
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 07. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3122010464.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Janíka a sudcov JUDr. Lucie Horvátovej a JUDr. Michala Eliaša v trestnej veci odsúdeného Z. A., nar. XX.XX.XXXX v I., trvale bytom Z., Q. M. X. XXX/XX, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody llava, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 14. júla 2022 v Trenčíne, prejednal sťažnosť prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín (ďalej len prokurátor) proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín, sp. zn. 37Pp/141/2022 zo dňa 23. mája 2022 a takto

rozhodol:

Podľa § 194 ods. 1 Trestného poriadku sa napadnuté uznesenie **z r u š u j e**.

odôvodnenie:

Okresný súd Trenčín uznesením, sp. zn. 37Pp/141/2022 zo dňa 23. mája 2022 výrokom I. podľa § 66 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona v spojení s § 415 ods. 1 Trestného poriadku odsúdeného podmienčne prepustil z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 1T/20/2022 zo dňa 21.03.2022. Výrokom II. podľa § 68 ods. 1 Trestného zákona okresný súd určil odsúdenému skúšobnú dobu v trvaní 4 roky, za súčasného nariadenia probačného dohľadu nad odsúdeným vo výmere 3 roky, pričom zároveň odsúdenému uložil v čase probačného dohľadu obmedzenia podľa § 51 ods. 3 písm. b) Trestného zákona (zákaz požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok), podľa § 51 odsek 3 písmeno d) Trestného zákona zákaz vstupu na adresu matky poškodenej D. P., na ulicu A. S. XXX/XX, Prievidza, podľa § 51 odsek 3 písmeno f) Trestného zákona zákaz kontaktu s poškodenou D. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. S. XXX/XX, Z. v akejkoľvek forme vrátane kontaktovania prostredníctvom elektronickej komunikačnej služby alebo inými obdobnými prostriedkami, podľa § 51 odsek 4 písmeno a) Trestného zákona príkaz nepriblížiť sa k poškodenej D. P., nar. XX.XX.XXXX na vzdialenosť menšiu ako päť metrov a nezdržiavať sa v blízkosti obydľia tejto osoby, t. j. na adrese A. S. XXX/XX, Z., podľa § 51 odsek 4 písmeno k) Trestného zákona príkaz zamestnať sa alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote prokurátor v neprospech odsúdeného sťažnosť z dôvodu absencie materiálnej podmienky pre podmienčne prepustenie, spočívajúcej v zákonnej požiadavke vedenia riadneho života v budúcnosti. Konštatoval, že odsúdený Z. A. bol súdom doposiaľ spolu dvakrát súdne trestaný, pričom vo výkone trestu odňatia slobody je po druhýkrát. Trestnej činnosti sa opakovane dopustil voči tej istej osobe, matke ich spoločných detí D. P.. Po tom, ako vykonal nepodmienečný trest odňatia slobody, ktorý mu bol uložený ako prvý v poradí, sa po uplynutí veľmi krátkej doby dopustil identickej úmyselnej trestnej činnosti voči tej istej osobe, čo dokumentuje, že v páchaní ďalšej úmyselnej trestnej činnosti ho neodradila ani jeho vlastná osobná skúsenosť s uväznením. Odsúdený Z. A. tak zjavne svojim správaním po vykonaní predchádzajúceho trestu odňatia slobody preukázal, že predchádzajúci výkon trestu odňatia slobody u neho nespĺnil svoj výchovný účel viesť ho k tomu, aby viedol už len riadny život. Z vyššie uvedeného dôvodu aktuálne trest odňatia slobody aj vykonáva v ústave pre výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Potrebné je poukázať hlavne na obsah a závery hodnotenia Ústavu pre výkon trestu llava v ktorom sa konštatuje, že odsúdený Z.

A. nepreukazuje splnenie podmienok na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, pričom neodporúčajú, aby bol podmienené prepustený z výkonu trestu odňatia slobody. Postoj k trestnej činnosti má nekritický, vinu neprpisuje sebe ale inej osobe. Zástupca ústavu aj na verejnom zasadnutí zotrval na záveroch vyššie citovaného hodnotenia. Odsúdený na verejnom zasadnutí síce verbalizoval, že trestná činnosť ho mrzí, že túto ľutuje a viac sa ničoho podobného nedopustí. Uvedené sa však najmä z pohľadu špeciálnej recidívy, ku ktorej zo strany odsúdeného došlo, zdá byť len ako formálne kritický resp. čiastočne kritický postoj k ním spáchanej trestnej činnosti a je zjavne motivovaný predovšetkým účelom podaného návrhu, o ktorom sa aktuálne rozhoduje. Pri rozhodovaní o návrhu na podmienené prepustenie by súd mal primárne vychádzať najmä zo záverov hodnotenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, pretože predovšetkým osoby podieľajúce sa na prevýchove odsúdeného môžu podať objektívny obraz o stupni jeho nápravy. Ústav pre výkon trestu odňatia slobody nepochybne disponuje odborným aparátom, ktorý najlepšie vie vyhodnotiť vnútorné nazeranie odsúdeného na trestnú činnosť. Na rozdiel od objektívneho pohľadu ústavného psychológa či pedagóga pohľad odsúdeného je navyše vždy pohľadom subjektívnym. Správu ústavu o vnútornom nazeraní odsúdeného Z. A. na ním spáchanú trestnú činnosť je pritom potrebné vyhodnotiť ako objektívnu, nakoľko táto je výsledkom denného monitorovania odsúdeného odborníkmi pôsobiacimi v Zbore väzenskej a justičnej stráže SR, ktorí s odsúdeným vo výkone trestu odňatia slobody intenzívne pracujú. Zmysel podmieneného prepustenia nespočíva len v tom, že odsúdený bude po zákonom predpísanej dobe výkonu trestu automaticky prepustený na slobodu po splnení formálnej podmienky predpísanej zákonom, a to bez prihliadnutia k účelu trestu. Podmienené prepustenie má zmysel a význam len vtedy, ak vzhľadom k účelu trestu, ako i ďalšie okolnosti je odôvodnený predpoklad, že odsúdený bude na slobode viesť riadny život a svojim správaním sa viac nedostane do kolízie so zákonom. Hodnotenie odsúdeného Z. A. vypracované zo strany ústavu pre výkon trestu by mohlo nanajvýš odôvodňovať jeho preradenie do ústavu s miernejším stupňom penitenciárneho zaobchádzania, to však nie je predmetom tohto konania. Rozhodnutie okresného súdu o jeho podmienenom prepustení z výkonu nepodmieneného trestu odňatia slobody na slobodu za súčasného uloženia skúšobnej doby probačného dohľadu nemožno preto vyhodnotiť ako vecne správne. Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností možno konštatovať, že u odsúdeného Z. A. vykonávaný trest neplní len resocializačnú funkciu a funkciu individuálnej a generálnej prevencie, či morálneho odsúdenia, ale predovšetkým ochrannú funkciu, kedy sa ďalším výkonom trestu u menovaného odsúdeného zabezpečuje ochrana spoločnosti. Rozhodnutie okresného súdu o jeho podmienenom prepustení z výkonu nepodmieneného trestu odňatia slobody na slobodu za súčasného uloženia skúšobnej doby a probačného dohľadu preto nemožno vyhodnotiť ako dôvodné. Vychádzajúc z vyššie uvedených dôvodov by prípad menovaného odsúdeného mala do popredia vystúpiť skôr represívna zložka trestu a zabezpečiť u neho ďalší výkon uloženého trestu odňatia slobody. Aby plnil svoj účel, mal by byť v tomto prípade uplatnený v celom jeho rozsahu. Aj vzhľadom na charakter trestnej činnosti je prokurátor toho názoru, že náprava páchatel'a a celkové pozitívne pôsobenie na jeho osobu je aktuálne namieste len počas priameho výkonu trestu odňatia slobody, a teda penitenciárnym pôsobením, pričom jeho podmieneným prepustením by nedošlo k naplneniu jedného zo základných cieľov trestu, ktorým je ochrana spoločnosti pred páchatel'mi trestných činov. U odsúdeného nie je daná dostatočná záruka, že na slobode povedie riadny život. Podľa názoru prokurátora vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, a to aj na trestnú minulosť a jej povahu, je potrebné vo vykonávanom treste pokračovať, pretože predchádzajúce odsúdenie sa minulo svojmu účinku a účelu. Odsúdený Z. A. dôsledne nespĺňa všetky zákonom predpísané podmienky nevyhnutné pre formuláciu rozhodnutia o jeho podmienenom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, ktoré je potrebné splniť kumulatívne. U odsúdeného sa zjavne navyše prejavuje určitý sklon k páchaniu trestnej činnosti ku škode matky jeho detí, pričom už mal možnosť preukázať zmenu svojho správania sa k nej, túto však nevyužil. V súčasnosti sú u neho dané pochybnosti o vedení riadneho života po jeho podmienenom prepustení a tiež i o neexistencii prijateľného rizika jeho recidívy, ktoré je naopak až príliš veľké, a z toho vyplývajúci záver, že u odsúdeného nemožno dôvodne predpokladať, že na slobode povedie riadny život. Prokurátor navrhol, aby Krajský súd v Trenčíne napadnuté uznesenie Okresného súdu Trenčín zrušil, a aby zamietol návrh odsúdeného na jeho podmienené prepustenie.

Odsúdený po rozhodnutí okresného súdu doručil prostredníctvom svojho zvoleného obhajcu späťvzatie návrhu a žiadal, aby bolo konanie zastavené.

Krajský súd v Trenčíne, ako nadriadený súd na podklade sťažnosti prokurátora, ktorá mu spolu so spisom bola predložená 24. júna 2022, preskúmal dňa 14. júla 2022 na neverejnom zasadnutí podľa

§ 192 ods. 1 Trestného poriadku správnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia, ako aj konanie predchádzajúce týmto výrokom a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie je potrebné zrušiť.

Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

- a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a
- b) konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Podľa § 194 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne nadriadený orgán sťažnosť, zruší napadnuté uznesenie, a ak je podľa povahy veci potrebné nové rozhodnutie,

a) rozhodne vo veci sám, alebo

b) uloží orgánu, proti ktorého rozhodnutiu sťažnosť smeruje, aby vo veci znovu konal a rozhodol, s výnimkou rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o väzbe podľa § 72 ods. 1 písm. a), d) a f), rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o väzbe, ak súd prvého stupňa rozhodol o väzbe po podaní obžaloby alebo návrhu na schválenie dohody o vine a treste podľa § 76 ods. 3 alebo 4, rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o pokračovaní v ochrannom liečení, prepustení z ochranného liečenia alebo ukončení ochranného liečenia, ak predseda senátu rozhodoval pred ukončením výkonu trestu podľa § 446a ods. 3 alebo 4 a rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o návrhu na umiestnenie odsúdeného v detenčnom ústave podľa § 462.

Krajský súd zistil, že odsúdený mal predpokladaný koniec výkonu trestu dňa 11.07.2022. Lustráciou v evidencii ZVJS bolo zistené, že odsúdený sa v čase rozhodovania krajského súdu o podanej sťažnosti už nenachádza v evidencii ZVJS, čo znamená, že odsúdený sa už nenachádza vo výkone trestu odňatia slobody.

Rozhodnutie okresného súdu je tak potrebné zrušiť, nakoľko nie je možné rozhodovať o podmieňanom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody po tom, čo bol odsúdený z výkonu trestu odňatia slobody po jeho vykonaní už prepustený.

Čo sa týka späťvzatia návrhu zo strany odsúdeného a žiadosti o zastavenie konania, k tomu krajský súd dodáva, že toto aktuálne už nie je možné, nakoľko o jeho návrhu už okresný súd neprávoplatne rozhodol a preto už nebolo možné zvoliť navrhovaný postup. Odsúdený mal túto možnosť do rozhodnutia na okresnom súde.

S poukazom na vyššie uvedené zistené skutočnosti krajský súd bez meritórneho prejednania rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule (3:0).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.